

AŇA GEISLEROVÁ A ZDENĚK SVĚRÁK PŘEDSTAVILI NOVÉ AUDIOKNIHY

Supraphonline

Poslední dubnový den v salonu agentury 2media Aňa Geislerová společně se Zdeňkem Svěrákem pokřtili nové audioknihy Supraphonu: Pohádky pro neposlušné děti a jejich starostlivé rodiče a Horká neděle aneb Vynechané povídky. Zdeňk Svěrák zároveň převzal platinovou desku za 4CD Pohádky.

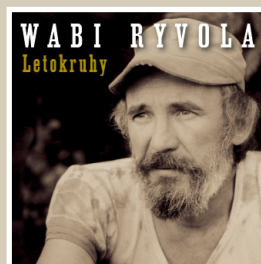
NOVINKY MĚSÍCE

MARATHON
PŘÍBĚH BĚŽCE
Kniha i CD připomínají jak bolestné jsou válečné ztráty bez ohledu na čí straně jsou

KRAUSBERRY
31
2CD naplněné hity a nejlepšími songy za 31 kapelových let!

WABI RYVOLA
LETOKRUHY
Dvojí výročí legendárního písničkáře bylo impulsem pro bilanční album

ABRAXAS
KLID!
Abraxas je zpátky s novým albem a je to pořádná jízda!

Foto © Martin Kubička, 2015

SU 6402-2

► Překvapivé pointy, věrohodné a zajímavé osudy hrdinů a citlivě sdělené detaily a postřehy charakterizují povídkovou tvorbu Zdeňka Svěráka. Před šesti lety vyšel v Supraphonu dvojdiskový komplet, na kterém autor načel šest povídek. Další čtyři se do tehdejšího vydání nevešly. Vycházejí proto samostatně jako dvojalbum pod názvem Horká neděle, které oblíbený autor, herec a dramatik představil 30. 4. v Praze.

„Svým literárním dílem si Zdeněk Svěrák plní dávné přání z mládí být spisovatelem. Úspěch u čtenářů i posluchačů svědčí o tom, že své sny

uskutečnil dobře. Nejen autorsky, ale také interpretačně dodává svému výtečnému vyprávění humor, touhu a smyslnost. Je schopný jemných nuancí v přesvědčivosti postav. Působ projektů spočívá v umění přesného vyjádření, v tajemství, erotickém vábení a vždy překvapivém závěru,” charakterizovala to producentka Supraphonu Naďa Dvorská.

Za úspěšný prodej audioknihy Povídky a za následující nahrávku Nových povídek získal Svěrák vloni dvojnásobnou platinovou desku Supraphonu. I novou audioknihu, která obsahuje povídky Podvodník,

Tetřev, Fotograf a Horká neděle, dotvořil hudbou Jaroslav Uhlíř. „Každá povídka má nějaké jádro. Buď jsem příběh zažil, či mi ho někdo vyprávěl,” uvedl Svěrák.

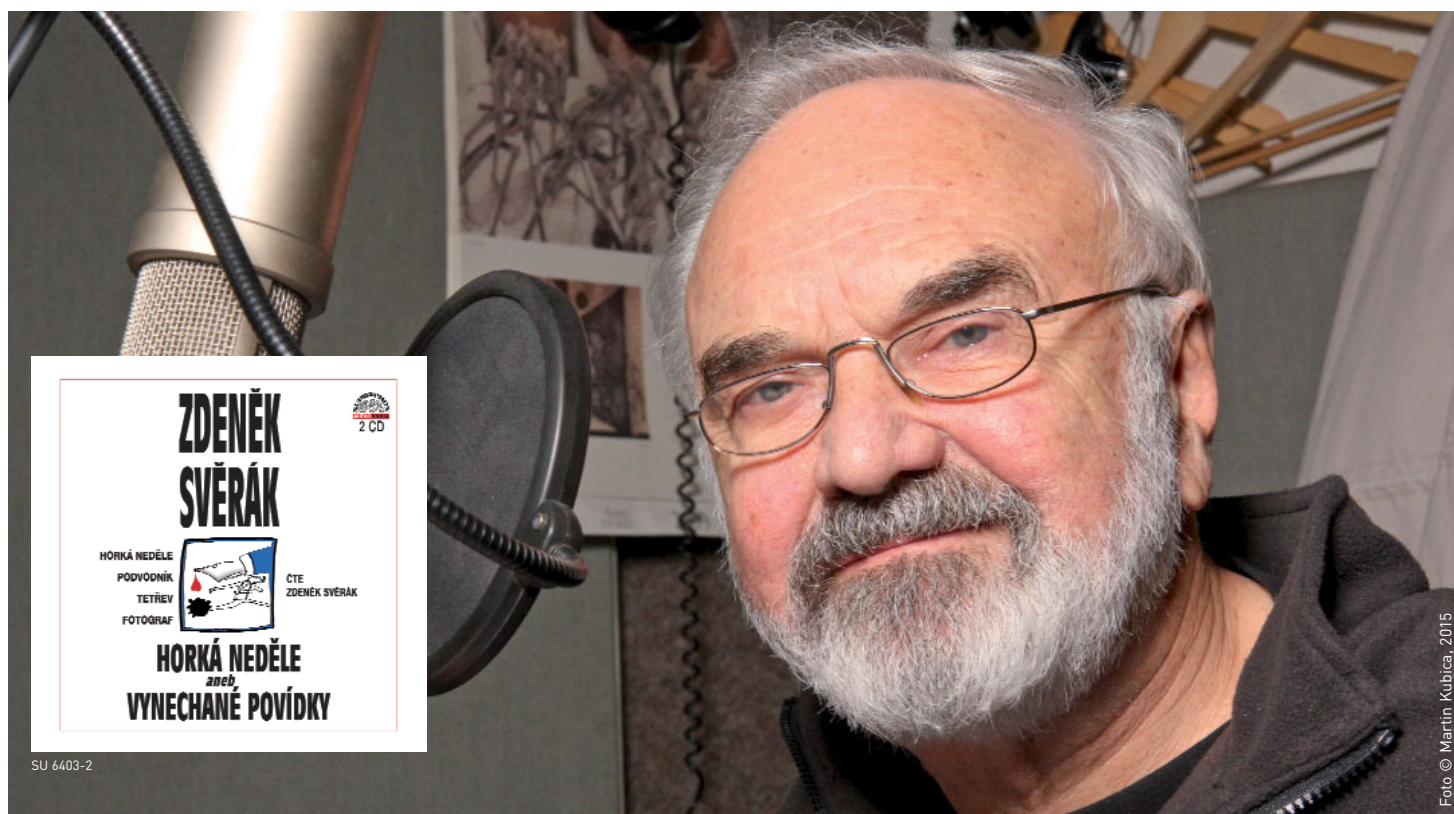
Zástupci Supraphonu zároveň představili Pohádky pro neposlušné děti a jejich starostlivé rodiče v interpretaci Aňi Geislerové. „Děti se jich občas bojí,” uvedla populární herečka, ale přiznala, že tato práce ji baví – je klidná a hlavně tvůrčí.

Nyní vychází úplná verze tohoto bestselleru slovenského autora Dušana Taragela, který je typický svým

nečekaným humorem, občas i hodně černým. Na Slovensku je prý na trhu už v pátém vydání.

„Natáčení v roce 2006 bylo pro mě vůbec první takovou prací. Bavilo mě množství postav, karikaturek a princip lehkého strašení mě zaujal. Zahrnovala jsem do něj snad všechny vady řeči, včetně šišlání a koktání. Dotáčení dalších dílů mě proto moc potěšilo,” dodala Geislerová.

Atraktivnost dvoj CD kompletu doplňují ilustrace krále slovenského komiksu Jozefa Gertliho a hudba Dana Fikejze.

SU 6403-2

Foto © Martin Kubička, 2015

WABI RYVOLA LETOKRUHY

Nedožitě 80 narozeniny klasika moderní tramské písně
si posluchači připomenou albem Wabi Ryvola – Letokruhy!

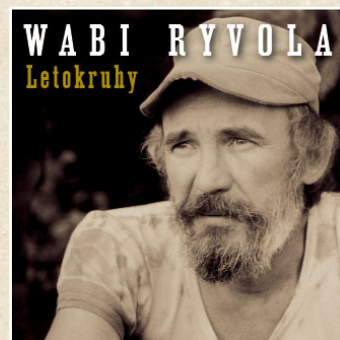
Letošní dvojí výročí Jiřího Wabiho Ryvoly (1935–1995) bylo impulsem k výběrovému albu Letokruhy. Důležitá byla však i snaha znovu připomenout, jak podstatným způsobem ovlivnil celou naši tramskou a širěji písničkářskou scénu. Kompilace tak nabízí nahrávky zaznamenávající Ryvolovu autorskou potenci od počátku šedesátých do poloviny osmdesátých let, asi desetinu z jeho životní porce dvou set osmdesáti písniček.

Písničkář Jiří Ryvola, kterému nikdo neřekl jinak než Wabi, patří stejně jako jeho o sedm let mladší bratr Mírko (Miki) Ryvola mezi klasiky moderní tramské písně, která začala dostávat podobu během 60. let minulého století. Jak v bookletu napsal Jiří Černý v obsáhlém textu, který byl poprvé publikován v roce 1999: „Teprve po Wabim Ryvolovi mohli nalézt pochopení v uších trampů Wabi Daněk, Pavel Žalman Lohonka a Jan Nedvěd.“ Výběr Letokruhy, který je pojmenovaný po jedné z Wabiho nejznámějších mladších písní, vychází u Supraphonu

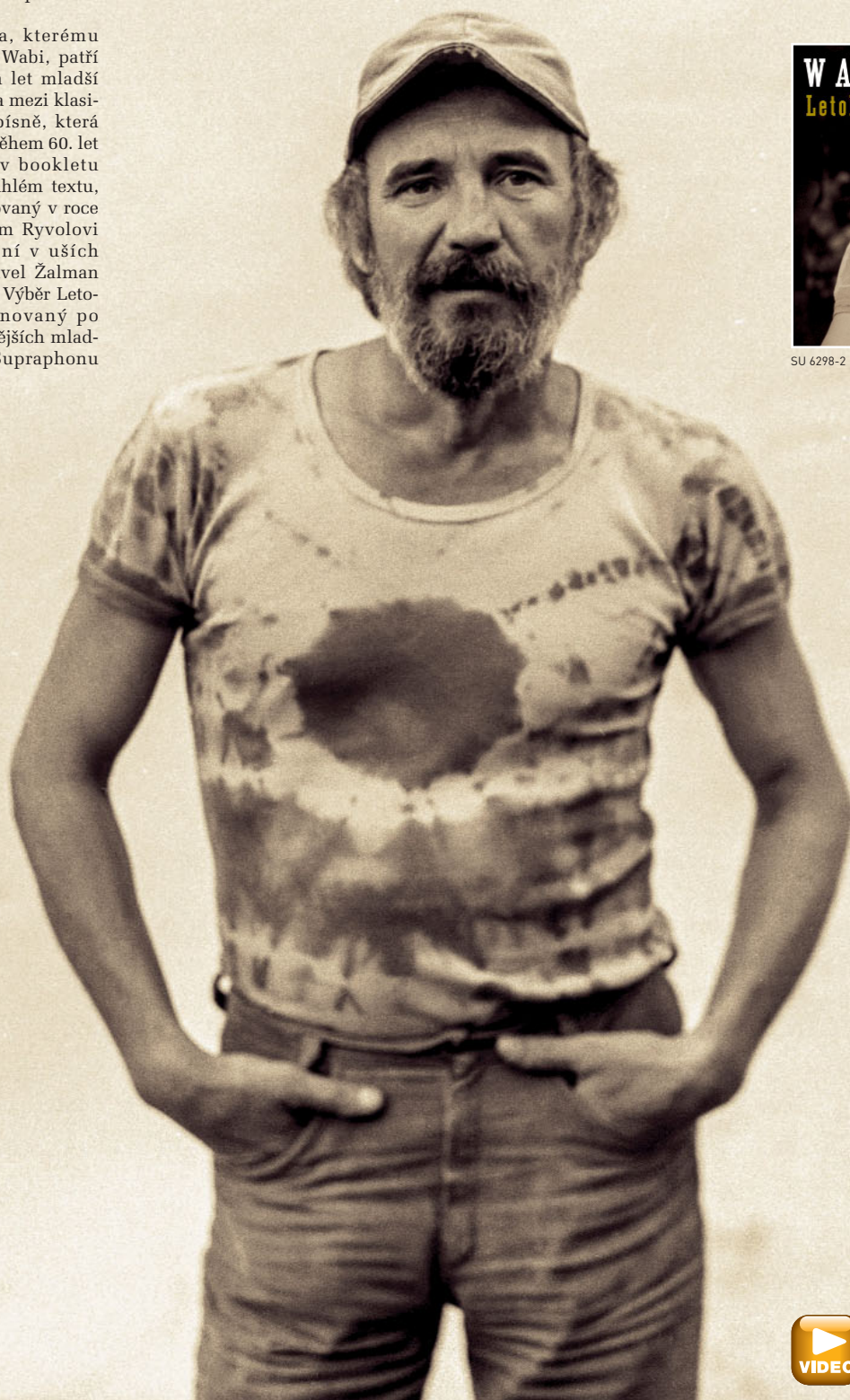
v roce, na který připadají dvě kulatá výročí: 4. dubna jsme si připomněli nedožitě osmdesátiny a 27. února, kdy se před dvaceti lety po těžkém zápalu plic životní dráha kladenského rodáka uzavřela. Tato retrospektiva obsahuje 29 písní Wabiho Ryvoly, mezi nimiž nemohou chybět trvalky jako Dálka, Tereza (Osamělý město) nebo Zvláštní znamení woodcraft. I když jsou mnohé z nich známé

v podání legendární skupiny Hoboes, přednost dostaly nahrávky sólové, pocházející většinou z profilového alba Můj názor na věc (1990), případně ty, které po rozchodu Hoboes vznikly se skupinami Pacifik a Bárka a při jiných muzikantských sešlostech. Před listopadem 1989 byly velké i malé gramofonové desky ojedinelými příležitostmi zaznamenat alespoň malou část z více než 250

písní Wabiho Ryvoly, ale kromě pamětníků si už málokdo vybaví, v jakém sledu vznikly. Tento rest u kolekce Letokruhy kompenzuje řazení písní, i když se datování textů nezachovalo vždycky přesné, jejich chronologie je zřejmá. Kromě zmíněného textu Jiřího Černého šestnácti-stránkový booklet obsahuje osobní vzpomínku, kterou přispěl Miki Ryvola, i řadu fotografií. Přidanou hodnotou je nový remastering.

SU 6298-2

Supraphonline

KLID! ABRAXAS TEPE NAKAŽLIVOU ENERGIÍ

Loni Abraxas zabodovali povedeným dvojalbem *Tribute Abraxas* a teď, konkrétně v pátek 15. 5. se po šesti letech od zatím poslední řadovky *Hlava v oblacích* konečně dočkáme nového studiového alba. Klipově ho uvádí píseň *Už tady jsou* a kapela okolo Slávka Jandy ho pojmenovala *Klid!*. Nenechte se však zmást názvem. Dle slov leadera Abraxas půjde o vůbec nejsvižnější album v dosavadní historii skupiny.

„Dění okolo *Tribute Abraxas*, stejně jako fakt, že jsme loni odehráli 60 koncertů a strávili spolu více času, nás všechny obrovsky nakoplo. Ač se nová deska paradoxně jmenuje podle nejpomalejší skladby, vykřičník napovídá, že se fanoušci můžou těšit na pořádné fofr,“ vysvětluje Slávek Janda.

Celkem jedenáct písní, které kompletně složil Slávek Janda a v drtivé většině otextoval manažer a pomyslný pátý člen kapely Petr Soukup tepe v pro Abraxas typické svérázné kombinaci rocku, funky, disca, latiny i novovlnných úprků. Vedle nezaměnitelných kytarových sol je to místy pořádná jízda s tvrdými rockovými riffy a radikálním rapováním na témata o prudicích kolem nás nebo tricích farmaceutického průmyslu, ale také o naší vnitřní černobílosti nebo potřebě si občas jen tak zatrsat.

„Celá deska se točila u Slávka ve studiu, on měl taky s novinkou největší práci. Ovšem nutno říct, že každý z kapely odvedl svůj nezanedbatelný díl. Mirek Imrich má v hlase pořád ten jedinečný třpyt, Ivan Doležálek je podle mě jeden z nejtalentovanějších baskytaristů, co znám a Eda Štěpánek bicím rozumí jak technicky, tak duševně. Je to velký motor kapely,“ říká Soukup k novince, jež se masterovala v londýnském studiu M8 Service a kapela jí poprvé naživo představí 16. května na náměstí Jiřího z Poděbrad.

Kromě nakažlivé energie a věru svižného tempa zaujme i samotné

grafické ztvárnění alba, které je osazeno sadou speciálních fotografií Romana Černého a dokazuje, že kapela se ani necelý rok před svým čtyřicátým výročím nemá potřebu brát příliš vážně. Naopak! „Práce na desce byla jako jít každý den házet spolu zlým sousedům šutry do oken. Slávek i Mirek jsou pořád pobertové, což je obrovská výhoda. Snad to bude platit i u fanoušků Abraxas,“ komentuje sympatický přístup Soukup, jenž je dle slov Jandy zásadním impulsem pro současný vývoj a rozpoložení Abraxas.

Že je to stav více než pozitivní a inspirativní, naznačuje jak nálada

novinky, tak skutečnost, že vydáním alba to rozhodně nekončí. V plánu je hned několik klipů i celoroční koncertní šňůra, takže nepochybně o tom, že nás Abraxas v klidu jen tak nenechají!

SU 6301-2

Supraphonline

KRAUSBERRY 31

Jejich koncerty jsou proslulé svou energií už po několik generací, jejich hudební rukopis dobře rozpoznatelný, stejně jako vtipná ironie jejich textů. Krausberry – kapela s na svůj věk relativně skrovnou diskografií, ale o to nabitější písněmi, jež utkví na první dobrou. Písněmi, které se 15. května – ne náhodou v den kulatin frontmana a vrchního autora Martina Krause – dočkají svého best of vybraného z nahrávek z let 1987 až 2007 v symbolickém počtu 30 + 1, označujícím kapelové výročí.

„Nejdřív to byl dlouhatánskej mejdan, pak jsem měl pocit, že máme hrát líp a líp, sehnal skvělý muzikanty a hráli jsme líp. Pak jsem přišel na to, že je to blbost, a že je správně, když je hraní mejdan, protože to tak cítím. A stejně každé, kdo je trochu při smyslech, pozná, když se stylizujete někde, kam nepatříte. Takže jsme se vrátili v polovině devadesátých let k původnímu přístupu k hraní. Jenom je to stále náročnější vzhledem k našemu věku, ale zatím to jde,“ ohlíží se Kraus za historií kapely, která vznikla v létě 1984 po jeho vyhazovu z Bluesberry Petara Introviče a název jí dal basák původní sestavy, „jinak lyrický a melancholický folkař“ Zdeněk Vřešťál.

Chronologicky řazená sestava písní, které pečlivě vybral sám Kraus, je od Ohníčků po Mústek na disku prvním a od Emila k Nastydle na tom druhém přehlídkou poctivé kytarovky s řádným podílem rhytm and blues. Je to porce muziky, která spolehlivě obstojí kdykoli díky svému samozřejmému podání a songům, jež ve svých refrénech či názvech nabízejí slova nebo slogany k davovému opakování.

Ostatně fakt, že koncerty Krausberry táhnou fanoušky často klidně i pomalu o polovinu mladší, než je sama kapela, o jejich zásahu na tuzemské rockové scéně vypovídá mnohé. „Jsem přesvědčen, že je to tím, že děláme to, co cítíme, že je naše muzika a necpeme se, kam nepatříme nebo kde nás nechťejí. Ale můžu se mýlit. Třeba jsme se za těch třicet let naučili přece jen trochu hrát...“ říká k tomu lakonicky majitel typického, frajersky bluesrockového chrapláku Kraus.

Připočtete-li navíc grafiku obalu v podání kapele fanouška Karla Halouna, pak je jasné, že jde o výborné poslouchání i pokoukání. Obstojí nejen kvůli své pro Krausberry signifikantní samozřejmosti, ale i díky tomu, že dokazuje, že jejich vliv na českou kytarovou scénu posledního více než čtvrtstoletí je zásadní. Pokud vám ale všechno tohle asociuje bilancování, tak na to rychle zapomeňte, protože – jak na tohle slovo reaguje Martin Kraus – „co skončilo, je pryč. Ale dokud nejsem mrtvej, dá se furt něco dělat.“

SU 6264-2

Supraphonline

RADŮZA VYDÁVÁ CHANSONETTO K VÝROČÍ KONCE 2. SVĚTOVÉ VÁLKY

Přední česká písničkářka Radůza vydává rok po úspěšném řadovém albu Gaia nový počín. Tentokrát si vybrala netradiční formu a spojila tak několik svých dovedností. Napsala knihu povídek tvořících souvislou dějovou linku a každou z nich doplnila písničkou. Vznikl tak jakýsi knižní muzikál.

„Přemýšlela jsem jak nový literárně hudební útvar nazvat a napadl mě název chansonetto, který spojuje šanson a romaneto a to, myslím, vystihuje formu nového projektu. Podnětem ke vzniku je pocit bezmoci nad vzrůstajícím násilím ve světě, nad nepoučitelností člověka a to právě v době sedmdesátého výročí konce

2. světové války.“ říká o své tvorbě písničkářka a spisovatelka.

Autorka popisuje příběh člověka, který v různých podobách prochází bitvami napříč staletími. Vyprávění začíná bitvou u Marathónu a snad proto jej nazvala Marathón - příběh běžce. Před čtenářem- posluchačem se odvíjí lidský osud jako dlouhý

běh, během něhož lidská bytost bojuje se svými slabostmi a touhami, ale především dochází k poznání. Dějová osa končí na přelomu let 1945/46 v Sudetech, kde vrcholí jeho humanistické a protiválečné vyznění. Projekt vychází k 70. výročí konce druhé světové války, jako připomenutí toho, jak bolestné jsou ztráty bez

ohledu na to, na které straně bojové linie se nacházejí.

Marathón – příběh běžce vyšel v autorčině vlastním vydavatelství Radůza Records jako CD a kniha dohromady. Distributorem alba je Supraphon.

RR006

Supraphononline

NOVÁ AUDIOKNIHA STARÉ POVĚSTI ČESKÉ A MORAVSKÉ

Supraphononline

Foto © Martin Kubica, 2015

**Veronika Gajerová, Jan Kačer a Jan Potměšil se ponořili do českých bájí a pověstí.
O Velké Moravě vypráví Bolek Polívka!**

Spisovatelka Alena Ježková je oceňovanou autorkou knih pro děti a mládež. Její vyprávění pověstí z dějin českého a moravského národa krásným, obrazitvým jazykem, je srozumitelné, s četnými zajímavými vysvětlujícími vstupy, jež předcházejí každou pověst. Čtrnáct příběhů z počátku českých dějin dostává novou dramatickou podobu, která předčí pověsti Aloise Jiráska nejen pohledem současníka, ale i řadou poznatků, osvětlujících skutečné i bájně události minulosti. Vyprávění o praotci Čechovi a jeho dcerách, o dynastiích

prvních českých a moravských panovníků, o dramatech, souvisejících s přijímáním křesťanství, líčí autorka tak, že se stáváme jakoby přímými svědky příběhů z dávné historie.

Vydavatelství Supraphon úspěšnou knihu Aleny Ježkové *Staré pověsti české a moravské* převedlo díky hereckému mistrovství Jana Kačera, Jana Potměšila a Veroniky Gajerové do audiopodoby. Příběhy z Velké Moravy načetl Bolek Polívka. Audiokniha obsahuje tři CD a vychází ve druhé půlce května.

Foto © Martin Kubica, 2015

SU 6400-2

Foto © Martin Kubica, 2015

Foto © Martin Kubica, 2015

„BENDOVA HUDBA KOUZLÍ NAKAŽLIVOU RADOST, TVRDÍ CEMBALISTKA EDITA KEGLEROVÁ

SU 4184-2

Jiří Antonín Benda své nejlepší roky strávil v berlínské dvorní kapele krále Fridricha II. a na pozici dvorního kapelníka v Gotě. A přece byla jeho tvorba pevnou součástí pražské hudební krajiny osmnáctého století. Byly zde uváděny jeho singspiely, hojně byly nakupovány tisky s Bendovými skladbami. Benda proslul především na poli melodramu a singspielu; jejich zcela nová a překvapivá působivost okouzila i mladého Mozarta. Na Bendovu klavírní tvorbu měl největší vliv jeho berlínský kolega Carl Philipp Emanuel Bach. První z šesti svazků Bendovy „Sbírky“ vyšel roku 1780. Kromě sonát a sonatin pro klavír obsahovaly árie z chrámových děl, sonáty pro více nástrojů a písně. Sbírka měla zcela ojedinělý úspěch a v počtu odběratelů jednoznačně předstihla podobně koncipovanou sbírku sonát C. Ph. E. Bacha, jež začala vycházet jen o rok dříve. Bendova hudba je okouzující – ve své prostotě, strhující výrazovosti, galantnosti a vtupu.

Interpretky nové nahrávky – cembalistka Edita Keglerová, sopranistka Ivana Bilej Brouková a houslistka Helena Zemanová si Bendův hudební svět zamilovaly a se vši svou bohatou interpretační zkušeností se jim daří dokázat, že je to kouzlo nakažlivé.

U příležitosti vydání nového alba jsme se Editou Keglerové zeptali:

Cím je pro Vás Bendova hudba, kterou jste nyní nahrála pro album vydávané Supraphonem?

Bendova hudba, to je radost! Je to hudba nesmírně barevná, plná citových zvratů /podle Empfindsamkeit, citového slohu/ a je plná vtupu. Jiří Antonín Benda byl člověk s velkým

smyslem pro humor a tím je mi jeho osobnost a tvorba velice blízká. Je to také dvanáct let mého života. Díky Jiřího Antonína Bendy jsem se začala detailně zabývat už při doktorském studiu na AMU a to konkrétně jeho koncertantní tvorbou.

Co vás při nahrávání CD překvapilo?

Velmi pozitivní bylo složení týmu, který se na vzniku nahrávky podílel. Jak kolegové interpreti, tak všichni ostatní. Byli jsme takzvaně naladěni na stejnou vlnu a panovala mezi námi naprostá pohoda, klid a dobrá nálada. Natáčení probíhalo na zámku v Jičíně. Prostor Porotního sálu má naprosto skvělou inspirativní akusti-

ku, která ještě pomohla podtrhnout naše výkony. Jiří Antonín Benda v Jičíně jeden čas dokonce studoval a tak jsme měli pocit, jakoby jeho duch byl s námi přítomen (smích). Velmi mě také bavila badatelská práce spojená s hledáním notových materiálů. Asi nejtěžší bylo tento projekt ukončit. Byl rozpracován už v roce 2012 a od té doby, jsme byly s kolegyní Broukovou nuceny, různými okolnostmi, koncepci nahrávky a projektu několikrát přepracovat, ale výsledek se nakonec dostavil. Jsem ráda, že jsme vytrvaly.

Jaké máte aktuální koncertní plány?

S kolegyní Bilej Broukovou bude-

me mít koncert v Regensburgu právě s tímto Bendovským programem. S kolegyní flétnistkou Julií Branou připravujeme komorní koncerty k výročí J. S. Bacha. Se soubory Hypochondria, Pražský barokní souborem a Baroco Sempre Giovane vystoupím jako sólistka při uvedení cembalových koncertů Jiřího Antonína Bendy. Jde o koncerty k jeho letošnímu výročí z cyklu staré hudby – jeden se uskuteční v kostele sv. Šimona a Judy (FOK) a druhý koncert bude pořádaný Klubem přátel Pražského jara v kostele sv. Vavřince. V prosinci mě čeká turné po Japonsku s Pražským barokním souborem.

REDAKCE: Vladan Drvota, Zdeněk Brouček, Lukáš Kadeřábek a Tomáš Pilát / grafická úprava: Luděk Turek

KONTAKT: SUPRAPHON a.s., Palackého 740/1, 112 99 Praha 1, tel. (+420) 221 966 604, fax (+420) 221 966 630
promotion: promo@supraphon.cz; obchodní oddělení: obchod@supraphon.cz

www.youtube.com/supraphon

www.facebook.com/Supraphon

www.plus.google.com/+supraphon/

www.supraphon.cz